

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè
instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Memb. I. De corporali solatio ægris præstando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

§. VI.

Quomodo consolari ægrotos debeat
Operarius.

Sicut Infirmi dupli plerumque desolatione & afflictione, corporali scilicet, & spirituali cruciantur, ita duplex quoque ab Operario Apostolico consolatio illis præstari potest, alia scilicet, quæ ad corporis æri relevationem pertinet; alia, quæ ad Spiritum seu animam reficiendam ordinatur. De utraque, quomodo præstanta sit ab Operario, breviter hoc loco dicendum est.

MEMBRUM I.

De corporali solatio ægris præstando.

I. Tsi per se non pertineat ad Operarium, corporalibus eorum, quorum curam assumpsit, necessitatibus prævidere, ut, qui animarum duntaxat, non verò corporum se Pastorem proficitur; quia tamen Zelosissimorum ac Sanctissimorum Operariorum, quin & ipsius summi & optimi Pastoris Christi exempla demonstrant, illos non raro etiam ipsorum corporum curam suscepisse, & per hoc faciliorem sibi viam ad animos curandos præparasse, non malè utique ager Operarius, si tantorum Apostolorū atque Pastorū vestigijs infestans, ipse quoque corporalia nonnunquam beneficia Infirmis exhibere conabitur, quemadmodū Rituale Romanū fol. 101. de visit. & cura Infirm. §. 5. etiam monet his verbis: *Eorum vero præcipue curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris charitatem & operam requirunt.* Quibus si non potest ipse succurrere de suo, *& eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per charitatis, vel alterius nominis Confraternitatem, si in ea levitate vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas & eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum putabit.* Ex quibus verbis satis patet, non tantum alienam non censi debere ab Operario hanc corporalium solitorum exhibitam charitatem, sed vel maximè Apostolicum Zelum juxta ipsius etiam Ecclesiæ sensum decere; si enim, qui Dominum quemdam diligit, ac pascit, etiam equum illius

illius pascere non omittit; cur Operarius, qui animum hominis ægri curandum atque pascendum suscepit, non corporis etiam velut jumenti curam aliquam suscipiat?

II. Porro triplex ferè est solarium corporale, quod ab Operario sperare potest. Primum est, ut cibum vel poculum necessarium ab eodem interdum accipiat, aut certè ab aliis ipsius operâ & precibus submissum; quæ quidem charitas misericordia devincit pauperes Infirmos, de quibus proin merito Operarius illa Christi verba Marc. 8. dicere potest: *Miserere per turbam: ecce jam triduo (aut amplius) sustinent me instantem eos, & ad patientiam exhortantem) nec habent, quod manducent: quidni ergo succurrat, si potest: aut alios dirim & misericordes ejusdem Christi verbis alloquatur Marc.*
Date illis vos manducare.

III. Alterum solarium est, ut, si potest, etiam remedium ad Infirmitatem omnino pellendam; aut certè refocillationibus ad eandem levius tolerandam juvare conetur; quod in te, uti non exigo, ut Medici officium sibi assumat Operarius, ita non possum non laudare eorum Operariorum charitatem, qui interdum in solitarijs locis versantes, ubi nullae oculi Medici præsentia sperari potest, addiscere student ex Medicis, vel aliis peritis, quæ pro communibus morbis, v. g. febribus, dissenteria, inflammatione linguae (die Preis) stomachi doloribus, ventris obstructione, morbo regio (Gelbsucht) remedia adhiberi soleant, simplicia præcipue, & faciliter sumptu parabilia, eaque postea ijs, qui ægrorum curam regunt, suggestur. Aut etiam myrothecia, & liquores reddentes, aut alios similes domui suæ asservant, ut ijsdem interdum pauperes Infirmos refocillare aut curare queant; modò debita semper cautela adhibeatur, ne talis forte medicina prescribatur, quæ nocumentum grave adferre posset, si non cum debita peritia & quantitate applicaretur.

IV. Tertium denique solarium in eleemosynæ oblatione consistit, quâ cùm frequenter indigeant Infirmi, iij maximis Patresfamilias aut Heros habent, facile appareat, singulare solarium ijs allaturum Operarium, si vel ex proprijs opibus acceptam, vel certè aliunde corrogata in eleemosynam offeratur. In qua tamen corrogatione sedulò caveat, ne importunum

se exhibeat, &c., dum Infirorum sibi amorem, benevolentiamque conciliare conatur, alios à se importunitate suâ indiscretâ avertat. Quod certè si periculum adverteret, rectius foret omittere ejusmodi corrogationes, &c., si quidem nec ipse unum ex enumeratis tribus solatiis exhibere possit, bonam saltem voluntatē suam ostendere juxta S. Gregorij Naz. oratione paup. amore consilium dicentis: *Summi munera loco a laetitiae dona: si nihil habes, collacryma: magnum est in fortunato remedium miseratio ex animo collata.* Quod ipsum etiam S. Augustinus super Ps. 109. confirmans, si potes dare, inquit, da: si non potes, affabilem te fac: coronat DEVS voluntatem, si non invenit facultatem. *Nemo discat, non habeo; charitas de sacculo non erogatur.*

MEMBRUM II.

De spirituali solatio ægris præstantio.

I. Numera quidem sunt solatia spiritualia, quæ Infirmis ab Operario præstari possunt, sed si accuratiū ea considerentur, ad quatuor ferè revocari genera possunt. Quorum primum meritò Oratio & SS. Missæ Sacrificium existimatur; hinc Rituale Romanū inter cetera monet: *Consoletur Infirmum, dicens, se pro eo in Missa Sacrificio, & aliis preciobus oraturum, curaturumque, ut alij itidem pro eo faciant, idque res ipsa præstabat.* Quod solatiū ut tantò magis æstimet æger, proderit ipsi ex una parte oratio, is necessitatem hoc maximè tempore urgentem ex illo Christi monito Marc. 14. *Vigilate, & orate, ut non intretis in temptationem: ostendere; ex altera vero parte demonstrare, quantas vires habeat aliorum pro ægro facta oblatio, ex Cunonis Monachi exemplo, quem in morte quindecim millia Dæmonum oppugnabant, qui tamen omnes juxta propriam confessionem nihil ipsi nocere potuerunt, quia alij Monachi adstantes constanter pro ipso oraverant, uti fusiū in Spec. Exempl. V. Mors. ex. 18. legitur. Unde meritò tam Operario, quam aliis, quos ad orationem pro ægris fundendam adhortatus fuerit, illa S. Jacobi adhortatio in memoria hærente deberet: *Orate pro invicem, ut salvemini, eulium enim valet deprecatio justi aſsidua.**

II. Alterum solatium est, ut Infirmis firmissimè persuadere conetur, non modò hanc infirmitatem à benignissima

DEI